

İkbal (Halid Ziya Uşaklıgil'in "Mai ve Siyah" Romanı) **İçine Kapanık**

Karakter Ahmet Cemil'in gözü gibi sakındığı İkbal, evlenene kadar mutlu bir genç kızken, evlendikten sonra asıl karakteri ortaya çıkmıştır. Kocasının baskı ve zulmünden sonra çekingen ve korkak bir kadın olmuş, çareyi günden güne içine kapanarak ve ağlayarak bulmuştur. Kocasının kötü huylarını ifşa etmeyip korumacı davranışta da, kocasının hizmetkârı Seher'e çirkin tacizinde akıllı davranmış ve kimin suçlu olacağını ayırt etmiştir.

Aktiviteler İkbal, ağabeyi ve annesi ile sohbet etmekten keyif alırdı, günlük olayları, komşuların ve yakınlarının haberlerini anlatırdı. Ağabeyi ile şakalaşırdu. Ayrıca, küçük yaşlarından beri annesinden örgü ve dikişi öğrenmişti. El sanatları ile vaktini geçirirdi.

ÖRNEK ANILAR

Çekingen Ahmet Cemil ve annesi, İkbal'in evlendiğinden beri mutlu olmadığını, etrafa yeni gelin neşesi saçmadığını farkındaydı, fakat İkbal, kocasının kötü karakterinin suçlusu kendisiymiş gibi çekingen davranıyordu. "İkbal'de de biraderine karşı suçlu gibi gözlerini indirmek, yolundan silinmek, mümkün merteye az fırsatlarla hitabına maruz olmak gibi bir çekingenlik ortaya çıkmıştı."

Korkak Kocasının şiddetine maruz kalan İkbal, iyice korkak bir kadın olmuştu. Korktuğu sadece kendisine gelebilecek kötülükler değil, ağabeyinin de karşılık vermesi ve hadiselerin büyümesiydi. "Gidiniz, ağabey, şimdi gelir... dedi, İkbal güya korkunç bir mahluktan bahsediyormuşçasına kapıya bakıyor, Şimdi gelir, şimdi gelir... diyordu."

İçine Kapanık İkbal, kocası ile ne yaşarsa yaşasın ailesinden gizli tutuyor, tüm dertleriyle iç dünyasında boğuşuyordu. Zaman içinde İkbal, az konuşan, içine kapanık bir karakter haline gelmişti. "Ne oluyorsun İkbal? Niçin bana söylemiyorsun? Şimdiye kadar niçin söylemedin?..Rahat değil misin, kardeşim, bir ıstırapın mı var?...diyor. Sualler birbirini takip ederek ağzından dökülüyordu. Fakat bu suallerin cevabı yalnız o ellerini ıslatan, sıcak, ağır, iri gözyaşları ile bu dakikada gözlerine her vakitten ziyade sarı, zayıf, narin görünen bu vücudun ta ruhunun derinlerinden kopma darbelerle sarsıntılarında ibaret kaldı..."

Sulugöz Yaşadığı acılar ve hayal kırıklıkları ardından İkbal, sulugöz bir kadın olmuştu, sadece mümkün merteye gizli gizli ağlayarak duygularının şiddetinden kurtuluyordu. "İkbal, söyle bakayım, ne oluyorsun? Dedi. İkbalin gözleri kapandı;kapaklarının kenarında koşuşan seri titreyişler arasından yaşlar, birbiri ardına düşüp uzun kumral kirpiklerinin ucundan süzülerek, ikisinin birleşmiş ellerine düşüyor. Bu elleri ıslatıyordu."

Korumacı İkbal, kocasıyla her ne yaşarsa yaşasın her şeye boyun eğiyor ve kocasına karşı korumacı yaklaşıyordu. "Hiç!... Bilakis kocasına verilebilecek bütün kusurları örtmeye çalışıyor, onu annesine iyi göstermek için yalanlar icat ediyordu."

Akıllı İkbal, kocasının hizmetçisi Seher'i taciz ettiğini Seher'den duydu, başka kadınlar gibi suçu hizmetçiye atmadı. İkbal, Seher'i de, kocasını da tanıyacak kadar akıllı bir kadındı. "Sabiha Hanım, Seher'in kimseye bir şey söylemek istemediği halde İkbal'e hakikati saklamadığından emindi. Bu vakitten beri İkbal'le Seher arasında birbirini herkesten ziyade anlayanlara mahsus bir yakınlık, sır esaslı üzerine kurulmuş bir münasebet verdi."